

Industriens Omraade, at det ikke tør antages, at nogen som helst levedygtig dansk Industri vil blive tilintetgjort ved denne Nedsættelse. Paa den anden Side er det ganske utvivlsomt sikkert — i saa Henseende kan jeg ogsaa henvise til Oplysninger, der ere fremskaffede af Toldkommissionen — at ikke faa danske Industrier og deraf mere end en Eksportindustri vilde høste overordentlig stor Gavn navnlig af Nedsættelserne paa Raamaterialierne, saa at de ville blive langt mere konkurrencedygtige overfor Udlandet. Hvis det ærede Medlem vil se, f. Eks. for at henpege paa en bestemt Ting, paa de Oplysninger, der af Direktøren for Helsingørs Skibsværft Mads Holm ere blevne fremsatte med Hensyn til Materialietolden, og hvad den betyder for Helsingør Skibsværft, vil det ærede Medlem faa at se — jeg antager nemlig, at det ogsaa vil komme til at foreligge for Tinget i denne Samling — at Salgsfortjenesten ved de betydelige Bestillinger fra Udlandet omtrent bliver oplugt af Materialietolden. Samtidig med at disse Skibsværfter saa vidt mig bekendt — fra Helsingør Skibsværft er det i hvert Fald tidligere udtalt — ikke sætte Pris paa at bevare Skibstolden, vil det ærede Medlem her se et Eksempel paa, hvorledes denne Toldlov vilde kunne virke til Udvidelse af en betydelig national Industri og Beskæftigelse af et stort Antal Arbejdere yderligere end det, vi allerede nu beskæftige. Og naar en Industri som Skibsbygningsindustrien allerede nu under de fortvivlede Vilkaar, som Toldloven har sat den, dog forsaa vidt kan konkurrere med Udlandet, som den gør det, er der ingen Tvivl om, at den vil tage et meget væsentligt Opsving under fornuftige og rimelige Toldforhold.

Formanden: Det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Køedt: Det var ikke min Hensigt, da jeg før talte om forandrede Standpunkter at bebrejde det ærede Medlem for Køge (Alberti), at han havde forandret Standpunkt med Hensyn til Brændevinsskatten. Vi have jo ved flere Lejligheder her i Salen brudt en Lanse med hinanden om dette Spørgsmaal, og det høje Ting er ikke uvidende om, at vi, uagtet vi ellers ere gode Partifæller, her have en meget afvigende Opfattelse for ej at sige diametralt modsatte Standpunkter. Det ærede Medlem beklagede fremdeles, at jeg ved syvende

Behandling af Sagen havde fremsat Argumenter, som han mente, at jeg hellere burde have fremsat før. Blandt de Grunde, jeg anførte for nylig, var ogsaa den, at jeg den 18de November 1899 havde set en Fremstilling af Virkningen af det samme Skattesystem nede i Preussen, hvorfra vi ved Fastsættelsen af Minimumsgrænsen have hentet vort Mønster, og denne Virkning var den, at man med et skattefrit Minimum af 660 Reichsmark havde faaet 80,000 Udpantninger og Eksekutioner i et Aar, der tilsammen havde slugt mere end hele Skattens Bruttobeløb fra de paagældende Familier. Derefter havde man saa set sig nødsaget til at forhøje den skattefrie Grænse til 900 Mark. Jeg mener, at det er et advarende Eksempel, som man ved denne Behandling, selv om det er den syvende, har Lov til at fremdrage for at henlede Tingets Opmærksomhed paa Konsekvenserne af disse Love.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 88 af 8de Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Jærnbaner. [Tisted—Fjerritslev-Banen].

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2228—29).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Sagen i sin Helhed sattes under Forhandling.

Sloth: Under denne Sags 1ste Behandling fremkom jeg tilligemed andre Medlemmer med forskellige Betæneligheder over, at man havde fraveget Principet i Loven af 1894, og jeg paaviste det